

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 666/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Aston RED s. r. o.**, Pribinova 22, Bratislava, IČO 47 933 925, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., Martina Granca 3618/44, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoEk/5/2025 z 29. mája 2025 a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. septembra 2025 sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutým uznesením krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Sťažovateľka navrhuje zrušenie napadnutého uznesenia krajského súdu a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie, ako aj priznanie náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľka je oprávnenou v exekučnej veci vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 16Ek/1110/2024, ktorá sa proti povinnému domáha vymoženia 18 526,71 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu – rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/33/2022 vydaného *ad hoc* rozhodcom Ing. Milošom Valachom 30. januára 2023.
3. Okresný súd uznesením z 27. novembra 2024 prerušil exekučné konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B5-23Cr/3/2023, ktorého predmetom je rozhodovanie o zrušení exekučného titulu.

4. Napadnutým uznesením krajského súdu bolo uznesenie okresného súdu z 27. novembra 2024 potvrdené ako vecne správne.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka navrhuje ústavnému súdu zohľadnenie širšieho rozmeru právneho problému, ktorý vystal v jej veci a ktorý sa týka aplikácie Exekučného poriadku, konkrétne či exekučný súd má alebo nemá zákonné oprávnenie formálne prerušovať výkon exekúcie na podklade nespotrebitel'ského právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku.

6. Exekučný poriadok podľa sťažovateľky prerušiť exekúciu neumožňuje. V jej veci preto exekučný súd konal nad rámec textu právnej normy a v rozpore s predstavou zákonodarcu, ak aplikoval § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

7. Ustanovenie § 200 Exekučného poriadku neumožňuje v exekučnom konaní aplikovať § 164 CSP a prerušiť výkon exekúcie, keďže to vylučuje priamo § 2 CSP. Postup krajského súdu vedúci k prerušeniu exekúcie je preto arbitrárny a porušuje právo sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka arbitrárneho postupu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie o prerušení exekučného konania. Sťažovateľka spochybňuje legalitu uvedeného postupu exekučného súdu a predostiera v tomto smere zásadnú otázku (bod 5 tohto uznesenia).

9. Otázkou legality postupu exekučného súdu prerušiť exekučné konanie, ktorá je touto ústavnou sťažnosťou napádaná, sa ústavný súd už zaoberal so zdôraznením skutočnosti, že Exekučný poriadok v znení účinnom do 31. marca 2017 výslovne vylučoval použitie inštitútu prerušenia konania (pravidlo neprerušiteľnosti exekučného konania), pokiaľ osobitný zákon neustanovoval inak. V znení od 1. apríla 2017 Exekučný poriadok upravil inštitút odkladu exekúcie v jeho § 61h, ktorý explicitne vymenúva právne skutočnosti, na základe ktorých je súdny exekútor povinný upovedomením rozhodnúť o odklade exekúcie. Ústavný súd rovnako zdôraznil, že z aktuálneho zákonného znenia § 200 Exekučného poriadku (aplikovateľného aj vo veci sťažovateľky) nevyplýva, že by aplikácia § 164 Exekučného poriadku (správne aplikácia § 164 CSP, pozn.) o prerušení konania v rámci exekučného konania bola súčasťou právnou úpravou výslovne vylúčená (III. ÚS 531/2024).

10. V súlade s už uvádzanými ústavne udržateľnými závermi sú aj rozhodnutia vydané vo veci sťažovateľky. Z uznesenia z 27. novembra 2024 vyplýva, že súd prvej inštancie prihliadol na prebiehajúce konanie o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keďže zastával názor, že ide o konanie, ktorého výsledok môže mať význam pre ďalší priebeh exekučného konania, pretože ak by došlo k zrušeniu exekučného titulu, bol by daný *ex officio* dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Aplikoval pritom § 200 prvú vetu Exekučného poriadku v spojení s § 164 CSP.

11. Krajský súd ako odvolací súd na námietku sťažovateľky, ktorou atakovala nedostatok legality prerušenia konania, reagoval zdôraznením skutočnosti, že prerušenie exekučného konania Exekučný poriadok v znení účinnom do 31. marca 2017 vylučoval priamo vo svojom § 36 ods. 5. S účinnosťou od 1. apríla 2017 Exekučný poriadok prerušenie exekučného konania výslovne neupravuje, no v § 200 priamo odkazuje na aplikáciu ustanovení Civilného sporového poriadku, pričom explicitne (tak ako to je v prípade ustanovení o procesnom útoke, procesnej obrane, koncentrácii a intervencii) nevyvíma v exekučnom konaní použitie ustanovení o prerušení konania.

12. Krajský súd ďalej akcentoval, že podľa § 200 Exekučného poriadku by nebolo možné exekučné konanie prerušiť v tom prípade, ak by Exekučný poriadok použitie ustanovení o prerušení konania v exekučnom konaní výslovne vylúčil, tak ako to urobil pri ustanoveniach o procesnom útoke, procesnej obrane, koncentrácii konania či intervencii.

13. Keďže premisy, na ktorých krajský súd založil svoje rozhodnutie vo veci prerušenia exekučného konania, nevybočujú z rámca tých, na ktorých je založené rozhodnutie ústavného súdu vo veci sp. zn. III. ÚS 531/2024, nemožno mať o existencii legality aplikácie § 200 Exekučného poriadku v spojení s § 164 CSP pochybnosti. Uvedené zároveň vedie k odmietnutiu nosnej námietky sťažovateľky o porušení jej práva na spravodlivé súdne konanie z dôvodu prerušenia exekučného konania aplikáciou § 164 CSP ako nedôvodnej.

14. V už citovanej veci (III. ÚS 531/2024) navyše ústavný súd zdôraznil, že aplikácia inštitútu prerušenia exekučného konania si z ústavnoprávneho hľadiska vyžaduje, aby právne normy relevantné pri jeho rozhodovaní exekučný súd interpretoval spôsobom, ktorý zabráni zneužitiu práva prostredníctvom jeho formalistického výkladu. Predovšetkým odôvodnenie rozhodnutia o prerušení exekučného konania musí obsahovať dostatok záverov spôsobilých vyvolať u objektívneho pozorovateľa dôvodnú pochybnosť o právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu, ktoré boli predložené povinným v súvisiacom súdnom konaní, t. j. vylúčiť možnosť zneužitia práva zo strany povinného.

15. Súc viazaný rozsahom a dôvodmi ústavnej sťažnosti [§ 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], berúc do úvahy argumentáciu sťažovateľky, ktorou táto izolovane brojí proti legalite prerušenia exekučného konania aplikáciou § 164 CSP, ústavný súd konštatuje, že sa nemohol z vlastnej iniciatívy zaoberať v súlade s už uvedenými závermi (III. ÚS 531/2024) požiadavkou ústavne konformného výkladu aplikovaných ustanovení Exekučného poriadku a Civilného sporového poriadku, resp. preskúmať prípadný formalistický výklad vo veci sťažovateľky aplikovaných ustanovení Exekučného poriadku a Civilného sporového poriadku.

16. Navyše zo zistení ústavného súdu ďalej vyplýva, že námietky atakujúce dôvody rozhodnutia (prípadný formalistický výklad aplikovaných ustanovení) neboli prítomné ani v odvolacom konaní iniciovanom sťažovateľkou. Sťažovateľka v rámci odvolacieho konania prezentovala výlučne námietky o prekročení zákonných právomocí exekučného súdu aplikáciou ustanovení Civilného sporového poriadku, čo vedie k záveru o neprípustnosti ústavnej sťažnosti pre nevyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré sťažovateľke priznal zákon na ochranu jej základných práv a slobôd v podobe odvolania.

17. Zo všetkých uvedených dôvodov preto ústavný súd, zohľadňujúc nedôvodnosť nosnej argumentácie sťažovateľky atakujúcej legalitu inštitútu prerušenia exekučného konania, ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

18. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky uvedených v ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu